

ωνος, πού σώζεται στη μονή αυτή με ἀριθμ. 43, περιγράφει χαρακτηριστικά την κατάσταση στις ἀρχές του 16ου αἰ. και την ἐρήμωση τῶν μονῶν²⁶. Ὅμως, ὅπως παρατήρησε ὁ Ὁρλάνδος, ἂν καὶ διαλύθηκε ἡ παλαιὰ μονὴ τῆς Θεομήτορος, ὁ ναὸς τῆς μονῆς ἢ Πόρτα-Παναγιά, ὅπως λέγεται, ἐξακολούθησε νὰ λειτουργεῖ ἀπὸ τοὺς κατοίκους τοῦ χωριοῦ τῆς Πόρτας· τὰ τρία βυζαντινὰ ἐγγράφα πού προαναφέραμε, τὰ χειρόγραφα καὶ τὰ κειμήλια τῶν δύο μοναστηριῶν φυλάχθηκαν με ἐπιμέλεια καὶ συγκεντρώθηκαν με τὴν πάροδο τοῦ χρόνου στὴν ἐπανιδρυμένη μονὴ τοῦ Σωτήρος²⁷. Πάντως ἀπὸ τὰ τέλη τοῦ 14ου αἰ. δὲν ὑπάρχει καμιά εἰδηση ὅτι ἡ μονὴ τῆς Θεομήτορος ξαναλειτούργησε ὡς μοναστήρι.

Ὁ J. Darrouzès²⁸ ἐπειδὴ γνώριζε τὸ σιγίλλιο μόνο ἀπὸ τὴν ἔκδοση τοῦ Oudot καὶ ἀφοῦ διαπίστωσε τὴν ὁμοιότητά του με τὸ χρυσόβουλλο τοῦ Ἀνδρονίκου Γ', κατέληξε νὰ δεχθεῖ ὅτι τὸ σιγίλλιο εἶναι πλαστό. Ἐπομένως ἡ μελέτη αὐτὴ με τὴν παρουσίαση καὶ τὸ σχολιασμὸ τῶν πρωτοτύπων ἐγγράφων πού σώζονται στὴ μονὴ Δουσίου τροποποιεῖ καὶ συμπληρώνει τὸν ἀριθμὸ 2920 τῶν regestes τῶν ἐτῶν 1377-1410.

† Ἀντώνιος ἐλέω Θεοῦ ἀρχιεπίσκοπος Κων(σταντινου)πόλ(εως) Νέ(ας)
Ρώμης καὶ οἰκουμ(ε)νικὸς π(ατ)ριάρχης †

||² Ἐπεὶ οἱ ἐνασκούμενοι τῇ περὶ τὰ Τρίκαλα σεβασμία βασιλικῇ καὶ π(ατ)ριαρχικῇ μονῇ τῇ ἐπονομαζομένη τῶν Μεγάλων Πυλῶν, ||³ ἀνέφερον καὶ παρεκάλεσαν τὴν ἡμῶν μετριότητα ἐπιχορηγηθῆναι αὐτοῖς γράμματα σιγιλλιῶδες αὐτῆς ἐπὶ τοῖς προσοῦσιν ||⁴ αὐτοῖς κτήμασιν ἐν διαφόροις τοποθεσί-

26. Παραθέτω ἀποσπάσματα τῆς τρίτης διαθήκης τοῦ ἁγίου Βησσαρίωνος, κατὰ τὴν ἔκδοση ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ Ζ. ΣΟΦΙΑΝΟΥ, «Ἅγιος Βησσαρίων μητροπολίτης Λαρίσης (1527-1540) καὶ κτίτορας τῆς μονῆς Δουσίου. Ἀνέκδοτα ἁγιολογικά καὶ ἄλλα κείμενα», Μεσαιωνικά καὶ Νέα Ἑλληνικά 4 (1992) 225: Χρόνων ἤδη παρωχηκότων οὐκ ὀλίγων ... πόλεις ἔρημοι γεγονάσιν ὁλων ἀνθρώπων, χώραι ὡσαύτως τῶν οἰκούντων καὶ ναοὶ ὁμοίως, ἐτι δὲ καὶ αἱ εὐαγεῖς μοναὶ καὶ περιφανεῖς τῶν μοναχῶν ἀκουσαὶ τὰ ἔργα καὶ τοὺς κατὰ Θεὸν ὕμνους ἀπεβάλλοντο, φεῦ, διὰ τὸ μὴ εἶναι αὐτοὺς· πάντες γὰρ ἔβησαν φυγάδες ἐν ἀλλοδαποῖς τε καὶ ξένοις τόποις καὶ μοναῖς, τὰς μεταβολὰς τε καὶ ἀνωμαλίας ἀποδιδράσκοντες... ἐξ ὧν εὐαγῶν μονῶν... καὶ ἡ ... τοῦ Σωτήρος ... συνερήμωτο αὐτοῖς ... καὶ ὅλον ἀφήρητο αὐτῆς τὸν κόσμον τῇ πολυετεί ἀτημελίᾳ τε καὶ συνεχεῖ τῶν ταύτης διοικητῶν μονῶσει ... λείψανον γὰρ οὐκ ἦν αὐτῇ τῆς παλαιᾶς κατασκευῆς εἰς ἐνδειξὴν ἀρίδην, ὡλοντο πάντα... Τελευταῖα, ὁ ΙΩΑΝΝΗΣ Ν. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΠΟΥΛΟΣ, «Τὰ ὀθωμανικὰ τουρκικὰ ἐγγράφα τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Δουσίου: ἡ Μονὴ ὡς τὰ μέσα τοῦ 16ου αἰώνα. Πρόδρομη ἀνακοίνωση», Τρικαλινὰ 14 (1994) 101-120, φέρει εἰς φῶς κάποιες εἰδήσεις γιὰ πιθανὴ λειτουργία τῆς μονῆς μέσα στὸν 15ο αἰώνα.

27. Πιὸ κάτω στὴν ἴδια διαθήκη τοῦ ὁ ἁγίου Βησσαρίων περιγράφει τὴν ἐπανίδρυση τῆς μονῆς καὶ σημειώνει ὅτι ... καὶ βιβλία διάφορα καὶ σκευὴ ἱερὰ παντοῖα καὶ ἱερῶν καὶ διακόνων ἀλλαγὰς κατεπλουτίσαμεν αὐτήν..., ὁ.π., σ. 226.

28. J. DARROUZÈS, *Les regestes des actes du patriarcat de Constantinople Vol. I, Les actes des Patriarches, fasc. VI, les regestes de 1377 à 1410*, Paris 1979, ἀρ. 2920, σσ. 198-199.

αῖς, ὡσὰν κατέχωσι ταῦτα εἰρηνικῶς καὶ ἀνενοχλήτως καὶ μὴ καταδυναστεύοντ(αι) ||⁵ παρὰ τῶν βουλομένων ἀδικεῖν, ἡ μετριότης ἡμῶν τὴν αὐτῶν προσδεξαμένη δέησιν δικαίαν οὖσαν καὶ εὐλογον, τὸ παρὸν ἀπο||⁶λύει σιγιλλιῶδες γράμματα· δι' οὗ καὶ ἐν ἀγίῳ παρακελεύεται πν(εύματ)ι, ὡσὰν κατέχη ἡ εἰρημένη σεβασμία βασιλικῇ καὶ π(ατ)ριαρχικῇ ||⁷ μονῇ, ἡ εἰς ὄνομα τιμωμένη τοῦ Κ(υρίου) καὶ Θ(εο)ῦ καὶ Σ(ωτῆ)ρ(ο)ς ἡμῶν Ἰ(ησο)ῦ Χ(ριστο)ῦ, καὶ ἐπικεκλημένη τῶν Μεγάλων Πυλῶν, τὰ προσόντα αὐτῇ ἃ||⁸ νωθεν καὶ ἐξαρχῆς, εἶτε καὶ ὕστερον προσκτηθέντα αὐτῇ κτήματα, ὅπουπερ ἂν εὐρίσκωνται ἐν διαφόροις τόποις, ἀναφαιρέτως ||⁹ καὶ ἀναποσπάτως. ἐν πρώτοις, αὐτὴν τὴν μονὴν τῶν Μεγάλων Πυλῶν μετὰ πάντων τῶν προσόντων αὐτῇ, προσκαθημένων ἀν(θρώπων). ||¹⁰ ἐτι τὲ ἀμπελίαν, χωραφίαν, αὐλοτοπίαν καὶ μυλῶνων, καὶ πάντων τῶν ἐκεῖ ὄντων ἃ νέμεται· ἔπειτα καὶ τὰ λοιπὰ πάντα. τὸ ||¹¹ χωρίον τῆς Πελετζῆς· μονύδριον εἰς ὄνομα τιμώμενον τοῦ ἁγίου μου καὶ ἐνδόξου μεγαλομάρτυρος μυροβλῦτου καὶ θαυματουργοῦ ||¹² Δημητρίου, τὸ οὕτω πως ἐπονομαζόμενον Λεσιανά· ἀγρίδιον τὸ Σλοντοβόν· χωρίον ἡ Λαψίστα μετὰ τοῦ ἐν αὐτῷ πόρου· ἃ||¹³ γρίδιον ἡ Βάρβορα· μονύδριον ἐπ' ὀνόματι τετιμημένον τῶν ἁγίων μεγάλων μαρτύρων Θεοδώρων καὶ ἐπικεκλημένον τοῦ κυρ(οῦ) Παύλου ||¹⁴ μετὰ τῶν δικαίων καὶ προνομίων πάντων αὐτοῦ, ἐτι τὲ ἀμπελίαν. καὶ γῆς τῆς καλουμένης τοῦ Δόβρεσι· τὴν πλησίον αὐτοῦ γῆν τὴν ||¹⁵ ὀνομαζομένην τοῦ Νικόρα. τὴν γῆν τὴν πλησίον τοῦ Ῥογοζένου τὴν λεγομένην τοῦ ἁγίου Κωνσταντίνου· καὶ τὴν ἐκεῖ ἐτέραν γῆν, τὴν ||¹⁶ ἀπὸ προσενέξεως τοῦ Γεωργιλᾶ, τοῦ Ἀβασγοῦ, καὶ τοῦ λεγομένου Γραμματικοῦ μετὰ τῶν ἐν αὐτῇ δύο ὑδρομυλῶνων· εἰς τὸ Μαυρο||¹⁷ βούνιν μονύδριον εἰς ὄνομα τιμώμενον τῆς πανύπεράγνου μου Δεσποίνης καὶ Θεομήτορος, μετὰ τῶν περὶ αὐτὸ δύο μυλοτοπίων· ἐντὸς τοῦ ||¹⁸ Φαναρίου μετόχιον εἰς ὄνομα τιμώμενον τῆς πανύπεράγνου μου Δεσποίνης καὶ Θεομήτορος, καὶ ἐκτὸς τοῦ κάστρου ἕτερον μετόχιον τοῦ ἁγίου Ἀ ||¹⁹ θανάσιου, μετὰ ἀμπελίαν καὶ χωραφίαν· εἰς τοὺς Μελέους ἕτερον μονύδριον τῆς πανύπεράγνου μου Δεσποίνης καὶ Θεομήτορος τὸ λε||²⁰ γόμενον Γροχοβόν μετὰ βιβαρίου καὶ μονοξύλων δύο· ἕτερον μονύδριον καὶ αὐτὸ τ(ῆς) πανύπεράγνου μου Δεσποίνης καὶ Θεομήτ(ο)ρ(ο)ς τὸ λεγόμενον Βο||²¹ ξίστα μετὰ πάσης τ(ῆς) περιοχῆς αὐτοῦ, ἀμπελίαν καὶ χωραφίαν καὶ μυλῶνων, καὶ τῶν ἐκεῖσε προσκαθημένων· τὸν περὶ τὰ Τρίκαλλα θεῖον ναὸν ||²² τοῦ ἁγίου μου καὶ ἐνδόξου μεγαλομάρτυρος καὶ τροπαιοφόρου Γεωργίου, καὶ ἐπιλεγόμενον τοῦ Κρίσκου, μετὰ τοῦ ἀμπελώνος αὐτοῦ· πλα||²³ γινήν τὴν λεγομένην Δοβρισιάνην καὶ Καλογεροβούνιν σὺν τῷ λιβαδίῳ τοῦ Πέτρου· ἐκτὸς τοῦ κάστρου Τρικάλλων σεπτὸν ναὸν εἰς ||²⁴ ὄνομα τιμώμενον τοῦ Κ(υρίου) καὶ Θ(εο)ῦ καὶ Σ(ωτῆ)ρ(ο)ς ἡμῶν Ἰ(ησο)ῦ Χ(ριστο)ῦ, ὃν ἀνήγειρ(εν) ἐπὶ σ(ταυ)ροπηγίῳ π(ατ)ριαρχικῷ ὁ Καῖσαρ ἐκεῖνος ὁ Ἄγγελος μετὰ τῶν ἀνοικοδο||²⁵ μηθέντων περὶ αὐτὸν παρὰ τῶν μοναχῶν ὁσπητίων· τὴν περὶ τὸ ἐμπόριον Τρικάλλων γῆν, ἐν ἣ καὶ ναὸν ἀνεγείρουσι τῷ ἁγίῳ καὶ ἐνδόξῳ ||²⁶

ιερομάρτυρι Ἀνθίμω· πέραν τοῦ παραρρέοντος ποταμοῦ κηπουροτόπια· στασεῖον λεγόμενον τοῦ Δέση πλησίον τῆς Ἀργυρολίμνης μετὰ τῶν δικαί(ων) ||²⁷ αὐτοῦ, ἀλλὰ μὴν καὶ τοῦ ἐτέρου παραρρέοντος ποταμοῦ, τοῦ λεγομ(έν)ου Πυργητοῦ· μονύδριον εἰς ὄνομα τιμώμενον τοῦ ἁγίου μου καὶ ἐνδόξου μεγαλο||²⁸ μ(άρτυ)ρος Δημητρίου, καὶ αὐτὸ τοῦ Δέση, μετὰ χωραφιαί(ας) γῆς καὶ μυλικῶν ἐργαστηρί(ων) καὶ πάσης τ(ῆς) περιοχῆς αὐτοῦ· μυλικὸν ἐργαστήριον ἐνεργούμ(εν)ον ||²⁹ ἐν τῇ τοποθεσίᾳ τοῦ Ῥαξῆ· καὶ ἀπὸ προσενέξεως τοῦ Ζερβοῦ εἰς τὸν Ἀραμηνὸν χωραφιαίαν γῆν· ὡσαύτως καὶ ἀπὸ προσενέξεως τῶν κτη||³⁰ τῶν, ἣν ἐκ βάθρων ἀνήγειραν ἐν τοῖς Τρικάλλοις σεβασμίαν μονήν τοῦ Κ(υρίου) καὶ Θ(εο)ῦ καὶ Σ(ωτῆ)ρ(ος) ἡμῶν Ἰ(ησο)ῦ Χ(ριστο)ῦ· καὶ ἀμπέλιον ἀπὸ προσενέξεως τῶν ||³¹ αὐτῶν ἐν Τρικάλλοις, ὅσον καὶ οἶον ἐστὶ· καὶ ἐξ ἀγορασί(ας) τῶν αὐτῶν ἕτερον ἀμπέλιον τοῦ Ἰβάνη, ὡσεὶ μοδιῶν πέντε· καὶ ὁσπῆτιον μετὰ ἐργαστη||³² ρίων εἰς τὸν φόρον τῆς μέσης· καὶ σὺν αὐτοῖς τοῦ Μεληδόνη τὸ στασεῖον, ἀμπελιά [τε] χωράφια ὁσπῆτια καὶ ἐργαστήριον ἐν τῷ φόρῳ· καὶ τα||³³ φικὸν ἀμπέλιον λεγόμενον Ἀγγέλου τοῦ Τζυμισχῆ, ὅσον καὶ οἶον ἐστὶ περὶ τὰ Τρίκαλλα· ἀπὸ προσενέξεως τῆς μοναχῆς Μιγιαρίνης, μονύ||³⁴ δριον τοῦ ἁγίου Δημητρίου πέραν τοῦ παραρρέοντος ποταμοῦ, μετὰ τῶν ἀμπελίων καὶ ὀπωρῶν καὶ τῆς χωραφιαί(ας) γῆς· μονύδριον τοῦ ἁγίου ||³⁵ Νικολάου εἰς τὸ χωρίον τῆς Μιντζιάνης, τὸ δωρηθὲν παρὰ Καλλίστου ἱερομονάχου μετὰ ἀμπελίου καὶ χωραφίου· ἀμπελίου εἰς τὴν κρη||³⁶ νίτζαν τοῦ Ἀγριάνου· ἕτερον ἀμπέλιον εἰς τοὺς Γαβρηλάδας, ὡσεὶ μοδιῶν ὀκτώ· ταφικὸν παρὰ τοῦ ἀρχοντίτζη Μαλιασηνοῦ εἰς [...]³⁷] τὸ λεγόμενον Τρίναβον· καὶ ταφικὸν Χαλαπὰ τοῦ Γιούργιτζα· ἀμπέλιον τὸ λεγόμενον Κυβρικῆς· τῇ γοῦν ἰσχύι καὶ δυνάμει ||³⁸ τοῦ παρόντος σιγιλιώδους γράμματος τῆς ἡμῶν μετριότητος, ὀφείλει κατέχειν ἢ εἰρημένην σε(βασμία) βασιλικὴ καὶ π(ατ)ριαρχικὴ μονὴ ἢ ἐπονο||³⁹ μαζομένη τῶν Μεγάλων Πυλῶν, πάντα τὰ προειρημένα κτήματα, κυρίως, δεσποτικ(ῶ)ς, ἐξουσιαστικῶς, ἀναφαιρέτως, ἀναποσπάστως. ||⁴⁰ εἰς αἰῶνα τὸν ἅπαντα. καὶ εἴ τις τῶν ἀπάντων ὁποῖος ἂν εἴη ὁ κατέχων ὅπωςδήποτε κτήμα τὸ τυχὸν ἀπὸ τῶν προειρημένων, εἴτε Ῥωμαῖος, ||⁴¹ εἴτε Σέρβος, εἴτε Ἀλβανίτης, εἴτε ἕτερος μέγας τέ καὶ μικρός, ὀφείλει τοῦτο ἀποδοῦναι πρὸς τὴν εἰρημένην σε(βασμίαν) μονήν· εἰ δὲ δυναστεία ||⁴² χρώμενος, οὐκ ἀποδίδωσι τοῦτο, ὡς ἱερόσυλος κριθήσεται παρὰ τῷ Θ(ε)ῷ. ἀλλὰ καὶ ἡ μετριότης ἡμῶν, ἀφορισμὸν ἐκφωνεῖ κατ' αὐτοῦ βαρυ||⁴³ τατον καὶ φρικώδη καὶ ἄλυτον, ἕως ἂν ἀποδῶ τοῦτο πρὸς τὴν εἰρημένην σεβασμίαν μονήν. ἐτι παρακελεύεται ἡ μετριότης ἡμῶν διὰ τοῦ ||⁴⁴ παρόντος σιγιλίου γράμματος, ἐλευθέραν διαμένειν τὴν μονήν ταύτην καὶ ἀκαταδούλωτον, παρὰ μηδενὸς εὐρίσκουσιν τὴν τυχούσαν διενό||⁴⁵ χλησιν ἢ ἐπήρειαν· μήτε παρὰ τοῦ κ(α)τ(ά) καιρὸν ἀρχιερέ(ως), μήτε παρ' ἄλλου τινός· μὴ δὲ ζητεῖν τὸν ἀρχιερέα ἀπ' αὐτῆς τὸ τυχὸν λαμβάνειν· ||⁴⁶ ἐπεὶ οὐδὲ δίκαιον ἔχει· εἰ μὴ μόνον τὸ διδόμενον αὐτῷ ἐτήσιον τέλος· ἀλλ' οὐδὲ οἱ κληρικοὶ

ἔξουσιν ἐπαδεί(ας) διενοχλεῖν αὐτῇ, καὶ εἰς τὴν ἐορτὴν ||⁴⁷ τοῦ μοναστηρίου ζητεῖν εἰσερχεσθαι παρὰ γνώμην τῶν μοναχῶν· εἰ μὴ μόνοι οὓς ἂν αὐτοὶ προσκαλέσωνται· ταῦτα τοίνυν ὀφείλουσιν ἀπαρασά||⁴⁸ λευτα τηρεῖσθαι καὶ ἀκατάλυτα εἰς τ(οὺς) ἐξῆς καὶ διηνεκεῖς χρόνους· τούτου γὰρ χάριν ἀπολέλυται τῇ εἰρημένην σε(βασμία) βασιλικὴ καὶ π(ατ)ριαρχικῇ ||⁴⁹ μονῇ τῇ ἐπνομαζομένη τῶν Μεγάλων Πυλῶν, καὶ τὸ παρὸν σιγιλιώδες γράμμα τῆς ἡμῶν μετριότητος, ἐπὶ τῷ προσεῖναι αὐτῇ εἰς μό||⁵⁰ νιμον καὶ διηνεκῇ τὴν ἀσφάλειαν· κατὰ μῆνα μάρτιον τῆς ἐνισταμένης πρώτης ἡ(δ)ικτιῶν(ος) τοῦ ἑξακισχιλιοστοῦ ἐννακισιοστοῦ πρώτου ἔτους·†

||⁵¹ + Ἀντώνιος ἐλέω Θ(εο)ῦ ἀρχιεπίσκοπος ||⁵² Κωνσταντινουπόλεως Νέας Ῥώμης ||³⁰ καὶ οἰκουμενικὸς π(ατ)ριάρχης· +

In apparatu critico laudantur lectiones editionis *Oudot*

2 ἀσκούμενοι || Τρίκαλα 3 αὐτῆς] αὐτὴν 4 αὐτοῖς] αὐτὴν || ὡσὰν κατέχουσιν αὐτὰ 6 ὡσὰν κατέχει 7 ἐπικαλουμένη || αὐτῇ] αὐτῆς 8 ὅπουπερ καὶ ἐν 9 ἀποσπάστως 10 ἐτι τε καὶ || αὐλοτοπίων] μυλοτοπίων 11 Μεσελετζῆς || μου καὶ om. 12 Λησιανὰ || Σλοτοβός 13 κὺς 14 τε] εἴτε τῶν 16 Ἀβαρογοῦ 17 εἰς ὄνομα] ἐπ' ὀνόματι || μου om. || αὐτῷ 18 μου om. 19 Μελεσούς || μου om. 20 Γρολοβόν || τοῦ βιβαρίου || μου om. || τὸ om. 20-21 Βουτσίστα 21 καὶ post ἀμπελίων om. || Τρίκαλα 22 μου καὶ om. 22-23 πλαγικέν 23 Δοβριστιάκη || Πρώτου || ἐκτός] ἐντός || Τρικάλων 24 Κυρίου καὶ om. 25 αὐτὸ || Τρικκάλου 26-37 *verba* πέραν *usque ad* Κυβρικῆς om. 39 κυρίως 40 ὅποιος 41 ἕτερός τις || τοῦτο om. 42 τοῦτο om. || τῷ om. 43 πρὸς] εἰς || ἐτι] ἄτε 44 τὴν μονὴν om. 46 ἐπειδὴ || ἀλλ' οὐδὲ] ἀλλὰ μὴδὲ 47 μόνον || ἂν om. || προσκαλέσσονται 49 ἐπὶ τῷ] ἐπὶ τοῦ 51-53 *subscriptio patriarchae deest*

ΒΡΑΧΥΓΡΑΦΙΕΣ

Ἀβραμέα: Ἀννης Π. Ἀβραμέα, *Ἡ Βυζαντινὴ Θεσσαλία μέχρι τοῦ 1204*, ἐν Ἀθήναις 1974.

Vasmer: M. Vasmer, *Die Slaven in Griechenland*, Berlin 1941.

Βέη, Γράμματα: Ν.Α. Βέη, «Σερβικά καὶ Βυζαντιακά γράμματα Μετεώρου», *Βυζαντις* 2 (1911-12).

Βέη, Γράμματα: Ν.Α. Βέη, «Καταστατικὸν γράμμα τῆς μονῆς τῆς Θεοτόκου ἐν τῷ σπηλαίῳ τοῦ Γραδιστίου», *BNJ* 18 (1945-1949), Ἀθήνα 1960.

Χατζηγάκη: Ἀλεξ. Κ. Χατζηγάκη, *Τ' Ἀσπροπόταμο Πίνδου. Τοπωνυμικά, Τρίκαλα* 1950.

Χρυσόβ.: Χρυσόβουλλο τοῦ Ἀνδρονίκου Γ' Παλαιολόγου, ἐπικυρωτικὸ τῶν κτημάτων τῆς μονῆς τῆς Θεομήτορος τῶν Μεγάλων Πυλῶν, ἔτους 1336, σωζόμενο στὴ μονὴ Δουσίκου, ἀρ. 62, βλ. Δημ. Ζ. Σοφιανός,

